

Byl jsem nedávno na prezentaci jedné neziskové organizace, která rozděljuje peníze na projekty dětem, zaměřením zmíním dále. Co mě zaujalo, byla zmínka, že provozní náklady dle stanov organizace mohou být až 20% rozpočtu. Z vybraných 5 Kč tedy 1 jde na provozní náklady a 4 na nějaký projekt. Provozními náklady jsou i platy. Je z toho zřejmé, že obecně neziskovky mají i pro své manažery zajímavý business case.

Manažer této neziskovky hodně mluvil o tom, jak pomáhají dětem, o které se rodiče nechtějí starat - tedy o děti z babyboxů, děti, které odebrala sociálka a podobně. Několikrát bylo zmíněno "o děti, o které se rodiče nechtějí starat". Je to ale opravdu tak, že děti z babyboxů a ty, které sebrala sociálka, jsou vždy nechtěné rodiči? Kolik procent jsou případy, kdy by se rodiče starat chtěli, finančně to ale nedávají, a stát je v tom vykoupí? Kolik z toho jsou matky samoživitelky, které musí pracovat například na směny za malé peníze a děsí se chvíle, kdy dítě onemocní a ony přijdou i o tu směnnou práci, kterou mají? To manažerem řečeno nebylo, jenom, že se rodiče nechtějí starat a neziskovka proto potřebuje peníze...

Neustále se mluví o tom, jak Evropa vymírá. Podporuje ale někdo reálně rodiče? Podpora není o přerozdělování dávek, které z ne nepodstatné části končí jako režijní náklady přerozdělovacího procesu, skutečná podpora jsou daňové úlevy a nižší sazba na dětské věci. Tedy aby více peněz zůstávalo přímo rodičům a méně teklo přes státní, přebujelé organizace, které si nechají značnou část na své režijní náklady a byrokracii.

Lidé v sobě solidaritu přirozeně mají. Ale má šanci se projevit, když je solidarita dnes povinná? Podívejte se na výplatnici, jak sponzorujete stát? Od toho, co zůstane, si odpočtete DPH, poplatky za dálnice, televizi, rádio,... Není to zrovna málo. Proč dnes stát podporuje tolik neziskovek a státních organizací? Proč nejsou neziskovky podporovány přímo a výhradně lidmi či firmami, např. daňovými úlevami? Proč stát a jeho úředníci a zaměstnanci bobtnají na úkor občanů, kteří to vše financují?

Co vymýšlí EU s uprchlíky? V Německu zabavují nevyužívané budovy, zvažovali (a určitě ještě neopustili) myšlenku speciální daně. Kdo se ale stará o to, aby běžný občan, alespoň trochu normálně žil a tvrdě řešeno, reprodukoval se v poměru alespoň 2,1 dítěte na matku?

Stát prostředí neustále komplikuje zaváděním neustálých regulací a omezení, z nichž je

Lidé a solidarita

Napsal uživatel Administrator

Neděle, 20 Prosinec 2015 16:59 - Aktualizováno Neděle, 20 Prosinec 2015 17:36

například zákaz práce studentů s chemikáliemi (už žádný pokus), učících se truhlářů se dřevem (kvůli prachu) jenom špičkou ledovce. Pro stát je občan nesvéprávný a nedůvěryhodný jedinec, který musí být neustále kontrolován, aby byl ve strachu ze sankce.

Se stoupající kvalitou života, nutností podporovat děti při přípravě na zaměstnání alespoň do 25 let, to vše bere chuť lidem mít děti. Ano, a také pohodlnost, protože proč se omezovat potomkem, když lze chodit na večere, do kina, měnit auto co 3 roky, nakupovat celé dny v nákupním středisku o x patrech, cestovat a užívat si?

Bohužel až v důchodu stávající generace singles zjistí, že je sama, nejspíše i bez peněz (kdo garantuje, že tu ještě penzijní fondy za 30 let budou a když, že reálně vyplatí peníze), bude pozdě. Nezapomeňme, stávající důchodový systém je průběžný. Stávající plátce nešetří na důchod sobě, ale platí své rodiče a prarodiče. Uvidíme tedy, jak to s tou solidaritou za 20 let bude.

{comments on}

Lidé a solidarita

Napsal uživatel Administrator

Neděle, 20 Prosinec 2015 16:59 - Aktualizováno Neděle, 20 Prosinec 2015 17:36
